

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 48/09

4 Ιουνίου 2009

Απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-22/08 και C-23/08

Βάτσουρας και Κουπατάντζε κατά ARGE Nürnberg 900

**ΕΝΑΣ ΑΝΑΖΗΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥΣ ΔΕΣΜΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ
ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΛΑΒΕΙ ΠΑΡΟΧΗ
ΧΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΠΡΟΟΡΙΖΟΜΕΝΗ ΠΡΟΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΗΣ
ΠΡΟΣΒΑΣΕΩΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ**

Ανεξάρτητα από τον χαρακτηρισμό της κατά την εθνική νομοθεσία, η παροχή αυτή δεν περιλαμβάνεται στις «παροχές κοινωνικής πρόνοιας» τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να μη χορηγούν στους αναζητούντες εργασία

Το Sozialgericht Nürnberg υπέβαλε ερώτημα στο Δικαστήριο ως προς τη δυνατότητα μη χορηγήσεως ορισμένων οικονομικών παροχών σε αναζητούντες εργασία οι οποίοι προέρχονται από άλλα κράτη μέλη. Το σχετικό ζήτημα ανακύπτει στο πλαίσιο διαφορών μεταξύ, αφενός, δύο Ελλήνων υπηκόων και, αφετέρου, του Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900 (της υπηρεσίας απασχολήσεως του Δήμου της Νυρεμβέργης), σχετικά με την κατάργηση της χορηγήσεως βασικών παροχών υπέρ των αναζητούντων εργασία τις οποίες αυτοί ελάμβαναν προηγουμένως.

Το Sozialgericht θεωρεί ότι, κατά την κρίσιμη εν προκειμένω περίοδο, οι δύο προσφεύγοντες δεν καλύπτονταν από τις ειδικές εγγυήσεις υπέρ των «εργαζομένων», διότι η «περιορισμένη σημασίας και σύντομη» επαγγελματική δραστηριότητα του πρώτου προσφεύγοντος, Α. Βάτσουρα, «δεν εξασφάλιζε τη συντήρησή του» και διότι η δραστηριότητα του Γ. Κουπατάντζε «διήρκεσε λίγο περισσότερο από ένα μήνα». Όμως, κατά την κοινοτική οδηγία περί ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών της Ενώσεως¹, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να χορηγούν παροχές κοινωνικής πρόνοιας σε πολίτες οι οποίοι δεν είναι οικονομικά ενεργοί. Το Sozialgericht διερωτάται ωστόσο επί της συμφωνίας της εξαιρέσεως αυτής προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που εγγυάται το κοινοτικό δίκαιο.

Με τη σημερινή απόφασή του το Δικαστήριο καλεί καταρχάς το Sozialgericht να εξετάσει την κατάσταση των προσφευγόντων με βάση τη νομολογία του περί της ιδιότητας του εργαζομένου.

¹ Άρθρο 24, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (ΕΕ L 158, σ. 77, και διορθωτικά ΕΕ 2004, L 229, σ. 35, και ΕΕ 2007, L 204, σ. 28).

Πράγματι, ανεξάρτητα από το χαμηλό επίπεδο της αμοιβής και από τη βραχεία διάρκεια της επαγγελματικής δραστηριότητας, κατόπιν σφαιρικής εκτιμήσεως της οικείας σχέσεως εργασίας δεν μπορεί να αποκλειστεί να θεωρηθεί αυτή από τις εθνικές αρχές ως πραγματική και γνήσια, ώστε να είναι δυνατό να αναγνωριστεί υπέρ του δικαιούχου της η ιδιότητα του «εργαζομένου».

Αν το Sozialgericht καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι Α. Βάτσουρας και Γ. Κουπατάντζε έχουν την ιδιότητα του εργαζομένου, τότε αυτοί, δυνάμει της σχετικής οδηγίας², θα εδικαιούνται τις ζητηθείσες παροχές κατά τη διάρκεια τουλάχιστον έξι μηνών μετά την απώλεια της θέσεως εργασίας τους.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο εξετάζει αν είναι δυνατό να στερούνται παροχών κοινωνικής πρόνοιας οι αναζητούντες εργασία που δεν έχουν την ιδιότητα του εργαζομένου. Συναφώς, υπενθυμίζει ότι, λαμβανομένης υπόψη της θεσπίσεως της ιθαγένειας της Ενώσεως, οι αναζητούντες εργασία απολαύουν του δικαιώματος της ίσης μεταχειρίσεως όσον αφορά τη χορήγηση παροχών οικονομικής φύσεως που προορίζονται να διευκολύνουν την πρόσβαση στην αγορά εργασίας.

Εντούτοις, είναι εύλογο ένα κράτος μέλος να χορηγεί ένα τέτοιο επίδομα μόνο στους αναζητούντες εργασία που έχουν πραγματικούς δεσμούς με την αγορά εργασίας τού εν λόγω κράτους. Η ύπαρξη ενός τέτοιου δεσμού μπορεί να εξακριβώνεται, μεταξύ άλλων, αν διαπιστώνεται ότι το ενδιαφερόμενο άτομο αναζήτησε ενεργώς και ουσιαστικά εργασία στο οικείο κράτος μέλος για εύλογο χρονικό διάστημα.

Επομένως, οι υπήκοοι της Ενώσεως που έχουν πραγματικούς δεσμούς με την αγορά εργασίας άλλου κράτους μέλους μπορούν να ζητούν παροχή οικονομικής φύσεως που προορίζεται να διευκολύνει την πρόσβαση στην οικεία αγορά εργασίας, ανεξάρτητα από τον χαρακτηρισμό της κατά την εθνική νομοθεσία.

Εναπόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές και, ενδεχομένως, στα εθνικά δικαστήρια όχι μόνο να διαπιστώνουν την ύπαρξη πραγματικών δεσμών με την αγορά εργασίας, αλλά και να εξετάζουν τα στοιχεία που συνθέτουν την οικεία παροχή. Ο σκοπός της παροχής πρέπει να εξετάζεται αναλόγως των αποτελεσμάτων της και όχι βάσει της τυπικής της δομής.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι μια προϋπόθεση όπως η προβλεπόμενη στη Γερμανία για τη χορήγηση βασικών παροχών υπέρ των αναζητούντων εργασία, ήτοι ότι ο ενδιαφερόμενος πρέπει να είναι σε θέση να ασκήσει επαγγελματική δραστηριότητα, μπορεί να αποτελεί ένδειξη ότι η παροχή προορίζεται να διευκολύνει την πρόσβαση στην εργασία.

---

² Άρθρο 7, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/38/ΕΚ.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: ES CS DA DE EL EN FR IT HU NL PL PT SK SV

*Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου
[C-22/08](#)*

Μπορείτε να το συμβουλευθείτε, κατά κανόνα, από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

*Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδα
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674*